

Brief Biography of Selami Hallaçi (1919-1944)		History Keywords: revolution, demonstrations, execution, patriotism, Presheva, intelligentia, etc.
Arburim Iseni	Faculty of Philology. Department of English Language and Literature. University of Tetova. Tetova, Macedonia.	

Overview



Selami Hallaçi was born on 3 April 1919 in Presheva. He was a descendent of the impoverished family of Jashar Hallaçi. He completed his primary education in Rahovice, where he was an exemplary student and continued his education in a madrasa in Shkup – which, at the time, was a sanctuary for many revolutionaries. As a student, he became aware of the enemy’s heavy-handed oppression of the people - the working class and peasantry. Selami became a prominent revolutionary, for which he was expelled from school and, as a result, was forced to continue his education in Manastir, where he was a student at the break of the Second World War. Upon graduation, he returned to his hometown with the hope of finding employment. However, Bulgaria had occupied Macedonia and southern Serbia, and had sought to eliminate the region’s progressive intelligentia. Individuals such as Selami were unwelcome in these occupied territories and were forced to work odd jobs to secure a living. Selami organized demonstrations and strikes attracting the attention of the authorities. Thus, he was soon forced to leave home, finally settling in Gjilan, where he became a teacher. He later travelled to Korca, where he attended a two-month seminar and completed additional classes allowing him to return to Gjilan in 1942 to continue to teach at Zenel Hajdini primary school. He resumed his revolutionary activities in Gjilan. He also taught in Shtimje and Prishtina. In the meantime, he met with likeminded friends and carried out various duties entrusted to him. In 1943-44, he was appointed Secretary of the Education Inspectorate in Prishtina. Nevertheless, he continued his revolutionary activities until he was apprehended and imprisoned. He was held in Prishtina’s jail for some time, where, although he endured torture at the hands of the authorities, but never gave up his friends or the organization. Selami held steadfast to his beliefs and never gave into the enemy’s demands even when faced with the prospect of execution he raised his hand and shouted in defiance: “*Death to fascism – Freedom to the people*”. Thus, on an August night in 1944, ten revolutionaries were executed in Prizren, including Selami. Nine men and one woman gave their lives for a wish, an ideal larger than life itself – for Freedom, independence and human rights – they stood valiantly, courageously and heroically, before a callous enemy refusing to betray their comrades. Staunchly devoted to their patriotic ideals, they readily gave their lives for their nation.

Përmbledhje e shkurtër



Selami Hallaçi lindi më 3 Prill të vitit 1919 në Preshevë. Rridhte nga një familje e varfër e Jashar Hallaçit. Shkollën fillore e kreu në vendlindje, ku u dallua si nxënës i shkëlqyeshëm, më pas mësimet i vazhdoi në medresenë e Shkupit – çerdhe ku kishte shumë revolucionarë. Si nxënës e kuptoi thundrën e rëndë të armikut që e shtypte popullin, klasën punëtore e fshatarësinë. Selamiu u dallua si revolucionar dhe për këtë shkak u përjashtua nga shkolla me ç’ rast u detyrua t’i vijojë mësimet në Manastir. Gjatë Luftës së Dytë Botërore ai ishte nxënës i gjimnazit. Pas mbarimit të maturës kthehet në vendlindje me shpresë që të punësohet, por bullgarët e kishin okupuar Maqedoninë dhe një pjesë të Serbisë Jugore. Qëllimi i tyre ishte që t’i likuidonin intelektualët përparimtarë të këtij rajoni, ata i quanin diamante që duhej t’i formësonin sipas dëshirës së tyre dhe në të vërtetë të tillë ishin. Për njerëzit si Selamiu nuk kishte vend për ta ushtruar profesionin e tyre si intelektual. Ai u detyrua të punojë fizikisht për ta siguruar kafshatën e gojës, organizonte demonstrata dhe greva të vogla. Si i tillë u bie në sy organeve të rendit të okupatorit. Prandaj shpejt largohet nga vendlindja dhe shkon në Gjilan ku punon si mësues, e më pas në Korçë vazhdon një seminar dymujor ku i jep lëndët plotësuese të shkollës normale dhe sërish më 1942, kthehet në Gjilan, ku emërohet si mësues në ndërtesën e vjetër "Zenel Hajdini". Edhe në Gjilan Selamiu vazhdoi aktivitetin e tij revolucionar. Një kohë të gjatë punoi në Shtimje dhe Prishtinë. Në ndërkohë takohet me shokë dhe kryen detyra që i’ a parashtron shoqëria. Në vitin 1943-44 bëhet Sekretar i Inspektoratit të Arsimit në Prishtinë. Megjithatë veprimtarinë e vet e vazhdoi ilegalisht, deri sa një ditë kuestura policore e heton dhe e arrestojnë. Në burgun e Prishtinës e mbajnë një kohë të gjatë dhe në mënyrën më mizore e provokojnë dhe torturojnë, por nuk arrijnë kurrë t’i nxjerrin fjalë për veprimtarinë atdhetare e patriotike të shokëve dhe organizatës. Si një intelektual me ideal të çeliktë, Selamiu nuk u tremb kurrë para armikut madje edhe atëherë kur e kishte litarin e vdekjes para syve. Kishte ngritur dorën dhe i përshëndeti shokët duke brohoritur: *"Vdekje fashizmit - Liri popullit"*. Një natë të kobshme gushti të vitit 1944, në Prizren u shuan dhjetë jetë së bashku me Selamiun. Nëntë djelmosha dhe një vashë në moshë më të re dhanë jetën për një dëshirë, për një ideal më të madh se jeta - për Liri, pavarësi dhe të drejtat e njeriut, ata qëndruan para armikut gjakpirës burrërisht, trimërisht dhe heroikisht, pa i tradhtuar shokët dhe kombin, pa e braktisur idealin patriotik, por besnik ndaj shokëve e kombit ai flijoi jetën me vetëmohim. ***Lavdi jetës dhe veprës së atdhetarit Salami Hallaçit!***